

BILAG C2

Alex Vanopslagh: ”Ja - Danmark er et land med fattigdom og armod”.

Jyllands-Posten. 6.9.2019. Uddrag.

Alex Vanopslagh er leder af Liberal Alliance.

Jeg var tirsdag ude og besøge en enlig arbejdsløs mor på kontanthjælp sammen med TV2 Nyhederne i forlængelse af regeringen og de røde partiers beslutning om, at vi nu skulle give endnu flere penge til arbejdsløse familier på kontanthjælp. Selvom hendes indkomst efter skat var på 15.000 kr. om måneden plus 3.000 kr., som hendes forældre overførte hver måned, så var der hverken råd til nye gummistøvler eller flyverdragt til sønnike. Lotte, som jeg besøgte, var åben og ærlig om sin situation og havde inden besøget sendt kontoudtog til mig, så hun kunne bevise sin fattigdom.

Hun brugte en del penge på online casino-spil. Men det var på grund af reklamerne i TV og ikke noget, hun kunne stoppe med. Hun havde en høj husleje og en fireværelses lejlighed, men det var kommunens skyld, fordi det var dem, der havde anvist hende den. Og det var så godt som umuligt at finde en billigere lejlighed i nærheden i Tølløse. Hun havde også ondt i ryggen og kunne derfor hverken arbejde eller tage uddannelse, kun en førtidspension var den farbare vej frem. Kort sagt fralagde Lotte sig fuldstændig sit personlige ansvar for sin arbejdsløshed og sin situation og gjorde sig til et offer for alskens omstændigheder.

Men her bliver vi nødt til at stoppe op og spørge os selv, hvad er det, vi har gjort forkert som samfund? Hvordan kan det være, at et land som Danmark, i takt med, at vi er blevet rigere og har udviklet vores velfærdsstat, har oplevet en stigning i antallet af personer, som ikke mener, de kan få et arbejde og klare sig selv, og som mister håbet om at kunne gøre det fremover? Det mest oplagte ville være, som borgerlig politiker, at pege fingre ad Lotte og sige til hende, at hun skal tage ansvar og ikke gøre sig til et offer for alskens omstændigheder.

Men årsagen til denne passivitet ligger faktisk et andet sted, nemlig at vores system har skabt åndelig fattigdom og armod. Og dette kan et par tusinde kroner til eller fra i kontanthjælpen ikke ændre på. Det løser ingenting. Velfærdsstaten har ganske enkelt frataget den enkelte muligheden for at handle aktivt og forvandlet os til passive individer. Når de arbejdsløse møder systemet, mødes de af paragraffer, papirer og mennesker, der opfører sig som robotter. Det, de har behov for, er mødet med voksne mennesker, der viser dem respekt og ligeværd og har en menneskelig tro på, at de kan (og skal) tage livet på sig med alt dets medgang og modgang og selv forsøge at skabe en bedre og mere meningsfuld tilværelse. Men den slags mennesker og rollemodeller møder du ikke i den socialdemokratiske velfærdsstat. Vejen til overlevelse går gennem offergørelsen af sig selv, og mange danskere vokser op med troen på, at det er helt almindeligt at leve et helt liv på sociale ydelser og holde fast i, at det er samfundets skyld, og at man intet selv kan. Derfor er det tydeligt, at den socialdemokratiske velfærdsstat med skyhøje sociale ydelser ikke er løsningen.